

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 22EK/1502/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120390370
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Gálfyová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6120390370.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica vo veci exekúcie oprávneného: HVT, s.r.o., so sídlom Okružná 124/32, 962 71 Dudince, IČO: 35 833 815, zast.: JUDr. Zuzana Kovalová, advokátka so sídlom Komenského 3, 974 01 Banská Bystrica, IČO:33762031 proti povinnému 1.: E. F., nar: XX.XX.XXXX, trvalé bydlisko K. XXXX/XX, 974 04 L. L. a proti povinnému 2.: J. Č., nar: XX.XX.XXXX, trvalé bydlisko M. XXX/XX, XXX XX R. o vymoženie 11259,15 EUR s príslušenstvom a trov exekúcie, vedenej pod sp. zn. 83EX 585/20 na exekútorskom úrade JUDr. Petra Kohúta so sídlom v Banskej Bystrici, Majerská cesta 35, o návrhu na zastavenie exekúcie takto

rozhodol:

Súd návrh povinného 2. na zastavenie exekúcie **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu prostredníctvom právneho zástupcu dňa 25.9.2020 domáhal od povinnej 1. a povinného 2. pohľadávky vo výške 11259,15 Eur a trov exekúcie na základe exekučného titulu - rozsudku sp. zn. 13C/41/2014 zo dňa 7.5.2015, ktorý vydal Okresný súd Banská Bystrica. Povinná 1. a povinný 2. boli zaviazaní na úhradu pohľadávky spoločne a nerozdielne z titulu neuhradeného plnenia vzniknutého na základe zmluvy o ubytovaní. Oprávnený k návrhu na vykonanie exekúcie priložil Upovedomenie súdneho exekútora JUDr. Petra Kohúta ako nástupcu zaniknutého úradu JUDr. Kašinského o zastavení starej exekúcie sp. zn. EX 189/2015 4Er/2387/2015 zo dňa 26.8.2020 ako aj Oznamenie o ukončení exekučného konania zo dňa 29.9.2020, ktoré zaslal oprávnenému súdny exekútor JUDr. Peter Kohút. Z uvedeného je zrejmé, že sa jedná o tzv. opätovný návrh na vykonanie exekúcie, podaný v režime zákona č. 233/02019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a dplnení niektorých zákonov.

2. Poverením zo dňa 30.10.2020 súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Petra Kohúta, ktorý ju vedie pod spisovou značkou 83EX 585/20. Súdny exekútor postúpil dňa 17.12.2020 Okresnému súdu Banská Bystrica návrh povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 19.11.2020, ktorý bol podaný dňa 25.11.2020 na exekútorský úrad, pričom Upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému 2. doručené dňa 16.11.2020. Z uvedeného je zrejmé, že návrh bol podaný v zákonnej lehote podľa § 61k ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), a má odkladný účinok na výkon exekúcie.

3. Povinný vo svojom návrhu uviedol, že v tomto prípade podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku existujú také skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Dôvodom, ktorý bráni vymáhateľnosti nároku, je rozpor exekučného titulu s verejným poriadkom. Exekučný súd exekúciu zastaví, ak je výkon exekučného titulu v rozpore s verejným poriadkom. Keďže legálna definícia pojmu verejný poriadok neexistuje, konštatovanie rozporu s verejným poriadkom je na uvážení exekučného súdu. Pod pojem „rozpor s verejným poriadkom“ je možné subsumovať napr. rozpor výkonu exekučného titulu s princípmi dobrých mravov. Povinný dáva súdu do pozornosti

rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 51/159/2017 zo dňa 16.10.2020, ktorý uznal za vinnú povinnú v 1. rade z trestného činu podvodu podľa ods. 2 Trestného zákona, ktorého sa dopustila voči oprávnenému. Odsúdenie povinnej v 1. rade za trestný čin spáchaný voči oprávnenému, a to využitie ubytovania a služieb bez toho, aby mala za ne zaplatiť, je podľa názoru povinného v 2. rade rozhodujúcou skutočnosťou, ktorá bráni vymáhateľnosti exekučného titulu voči povinnému v 2. rade, pretože je rozpore s verejným poriadkom, aby boli nároky z trestných činov vymáhané proti iným osobám, ako proti právoplatne odsúdeným páchatelom. Povinný v 2. rade zdôraznil, že týmto sa nedomáha vecného prieskumu exekučného titulu, ale poukazuje na skutočnosti ktoré bránia vymáhateľnosti právoplatného a vykonateľného rozhodnutia. Podľa ustanovenia § 193 tretia veta CSP, je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti. Taktiež pri rešpektovaní požiadaviek určených judikatúrou Súdneho dvora je možné zhrnúť, že verejný poriadok ako pomerne zložito konštruovaný neurčitý právny pojem zahŕňa vo všeobecnej rovine základné pravidlá a normy, ktoré sa považujú za nevyhnutné pre fungovanie demokratického a právneho štátu. Zároveň poukázal aj na ustanovenia § 50 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní, v zmysle ktorého súd príslušný na uznanie rozhodnutia, na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu odoprie uznanie a výkon cudzieho rozhodcovského rozsudku aj bez návrhu účastníka konania, proti ktorému sa cudzí rozhodcovský rozsudok uplatňuje, ak zistí, že podľa právneho poriadku Slovenskej republiky nemožno predmet sporu riešiť v rozhodcovskom konaní alebo by jeho uznanie a výkon boli v rozpore s verejným poriadkom. Z uvedeného dôvodu môže súd na základe žaloby účastníka rozhodcovského konania zrušiť rozhodcovský rozsudok (ustanovenie § 40 ods. 1 písm. b) zákona o rozhodcovskom konaní). Povinný v 2. rade poukázal na prípad Krajského súdu v Trnave (vo veci 24CoE/37/2014), ktorý považuje za analogický s danou exekúciou, pričom KS Trnave považoval exekúciu za neprípustnú a túto zastavil, nakoľko jej vedenie odporovalo dobrým mravom. Súd uviedol, že konanie, keď jeden poškodený zo spáchaného trestného činu vymáha svoju škodu od druhého poškodeného z toho istého trestného činu, namiesto toho, aby túto škodu vymáhal od právoplatne odsúdeného páchatela je v hrubom rozpore s dobrými mravmi, čo je dôvodom na vyhlásenie exekúcie za neprípustnú a jej zastavenie. Hoci povinný v 2. rade postavenie poškodeného v trestnom konaní nemal (nebola mu priamo spôsobená majetková škoda), ale trestný súd konštatoval, že povinná v 1. rade podpísala faktúry aj menom povinného v 2. rade, napriek tomu, že služby oprávneného využívala sama, podľa názoru povinného v 2. rade bol teda trestným činom povinnej v 1. rade dotknutý. Povinná v 1. rade bola už v minulosti odsúdená za trestný čin spáchaný voči osobe povinného v 2. rade a v súčasnosti prebieha ďalšie trestné konanie, v ktorom vystupuje ako poškodený, pričom všetky tieto skutky mali majetkovú povahu, kedy sa povinná v 1. rade na úkor povinného v 2. rade (a na úkor tretích osôb) nedovolene obohacovala. Povinná v 1. rade bola teda už odsúdená za trestný čin podľa ustanovenia § 219 ods. Trestného zákona, a to Trestným rozkazom Okresného súdu Galanta, sp. zn. 1T/101/2017, právoplatným dňa 21.10.2020. Rovnako je proti povinnej v 1. rade vedené trestné stíhanie na Okresnom súde Banská Bystrica (sp. zn. obžaloba č. 1 Pv 252/19/6601 - 27) pre trestný čin podvodu, pričom mala povinnému v 2. rade spôsobiť škodu vo výške viac ako 16.000,- EUR.

4. Oprávnený vo vyjadrení zo dňa 14.12.2020 v celom rozsahu nesúhlasí s návrhom povinného 2/ na zastavenie exekúcie. Oprávnený sa domáha vo vyššie uvedenom exekučnom konaní vymoženia svojej pohľadávky, ktorá mu bola priznaná rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn.: 13C/41/2014 zo dňa 07.05.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 08.07.2015 a vykonateľnosť dňa 24.07.2015 (ďalej len „Exekučný titul“) a v zmysle ktorého súd zaviazal povinnú 1/ a povinného 2/ spoločne a nerozdielne uhradiť oprávnenému sumu 11.259,15 € spolu s príslušenstvom a trovami konania v celkovej výške 1.678,81 €. Povinný 2/ už v minulosti podal návrh na zastavenie (starej) exekúcie, v ktorom žiadal exekúciu zastaviť z dôvodu, že podal na povinnú 1/ trestné oznámenie, na ktorú bola následne podaná obžaloba. Okresný súd Banská Bystrica rozhodol o predmetnom návrhu povinného 2/ uznesením zo dňa 18.09.2018, č. k.: 4Er/2387/2015-72, ktoré bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 13.03.2019, č. k.: 43Co/CoE/63/2019-86 tak, že návrh povinného 2/ zamietol. Z odôvodnení vyššie uvedených uznesení tak Okresného súdu Banská Bystrica, ako aj Krajského súdu Banská Bystrica vyplýva, že podanie obžaloby na povinnú 1/ nie je zákonným dôvodom na zastavenie exekúcie. Zároveň ani prípadné rozhodnutie trestného súdu o vine povinnej 1/ za spáchaný trestný čin, nespôsobuje automaticky exekúciu za neprípustnú. Povinný 2/ v podanom návrhu na zastavenie exekúcie uvádza, že dôvodom, ktorý bráni vymáhateľnosti nároku oprávneného je rozpor Exekučného titulu s verejným poriadkom s tým, že exekučný súd je povinný exekúciu zastaviť, ak je výkon Exekučného titulu v rozpore s verejným poriadkom. V tejto súvislosti oprávnený poukazuje

na to, že dôvod na zastavenie exekúcie pre rozpor výkonu exekučného titulu s verejným poriadkom bol upravený v § 57 ods. 1 písm. 1) Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017. V súčasnom znení Exekučného poriadku tento dôvod absentuje a súd môže zastaviť exekúciu len z dôvodov uvedených v § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Odhliadnuc od uvedeného, oprávnený nepovažuje výkon Exekučného titulu za rozporný s verejným poriadkom, ktorý by naplňal dôvod na zastavenie exekúcie v zmysle § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku. Napriek tomu, že povinný 2/ výslovne uvádza, že sa nedomáha vecného prieskumu Exekučného titulu poukazuje na to, že pohľadávka oprávneného vymáhaná v rámci exekučného konania je následkom trestného činu, ktorý voči oprávnenému spáchala povinná 1/, pričom on sa trestného činu nikdy nedopustil. Okresný súd Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn.: 13C/41/2014 však zaviazal povinného 2/ na úhradu pohľadávky oprávneného spoločne a nerozdielne s povinnou 1/, nakoľko mal z vykonaného dokazovania preukázané, že oprávnený poskytol povinným prechodné ubytovanie na dohodnutú dobu v období od 11.08.2013 do 14.09.2013, pričom v rámci tohto ubytovania poskytol oprávnený povinným aj služby spojené s ubytovaním, za ktoré povinní oprávnenému neuhradili odplatu. Exekučný súd je v danom prípade viazaný Exekučným titulom bez ohľadu na to, či je Exekučný titul po materiálnej stránke správny alebo nie, keďže exekučný súd nedisponuje právomocou rušiť, či meniť rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom. Podporne je potrebné uviesť, že povinný 2/ proti Exekučnému titulu nepodal odvolanie a nevyužil ani žiadny iný (mimoriadny) opravný prostriedok. Skutočnosť, že v trestnom konaní bola povinná 1/ odsúdená za spáchaný trestný čin a exekúcia je vedená tak na povinnú 1/, ako aj povinného 2/ na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu, nemôže byť v rozpore s verejným poriadkom a dôvodom na zastavenie exekúcie. Oprávnený záverom dodáva, že povinní boli spoločne objednávateľmi služieb u oprávneného a spoločne služby oprávneného aj využívali, čo v konečnom dôsledku konštatoval aj Okresný súd Banská Bystrica v rozhodnutí, ktoré je Exekučným titulom a na základe ktorého je vykonávaná táto exekúcia. Napriek tomu, že v danom prípade ide o „novú exekúciu“, nakoľko „stará exekúcia“ bola v zmysle zákona č. 233/2019 Z. z. ukončená a oprávnený v zmysle § 9 zákona č. 233/2019Z.z. podal opätovný návrh na vykonanie exekúcie, jedná sa podľa názoru oprávneného o res iudicata, nakoľko ako bolo uvedené vyššie, povinný 2/ už v minulosti podával návrh na zastavenie exekúcie a exekučný súd už raz o zamietnutí tohto návrhu rozhodol. Vzhľadom na uvedené, oprávnený návrh povinného 2/ na zastavenie exekúcie považuje za nedôvodný a žiada súd, aby návrh zamietol.

5. Podľa § 61k odseku 1 Exekučného poriadku exekučný súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b) exekučný titul bol zrušený, c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

6. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

7. Podľa § 61k ods.5 Exekučného poriadku návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

8. Podľa § 61l odseku 3 Exekučného poriadku ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky, inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

9. Cieľom exekučného konania je uspokojenie nároku oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, a dobrovoľne sa nesplnil.

10. Exekučný súd v konaní povinného na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t. j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Ustanovenie §61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaného ustanovenia Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Povinný musí uviesť okolnosti, ktoré podľa neho po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia.

11. Povinný vo svojom návrhu označuje ako okolnosť, ktorá bráni vymáhateľnosti exekučného titulu, odsúdenie povinnej v 1. rade za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona spáchaný voči oprávnenému rozsudkom sp. zn. 5T/159/2017 Okresného súdu Zvolen zo dňa 16.10.2020, vykonateľným dňa 19.10.2020. V danom prípade sa jedná o tzv. starú exekúciu ukončenú „zo zákona“, t. j. opätovný návrh oprávneného podaný v režime zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, preto oprávnený namietať tzv. prekážku rozsúdenej veci a predložil uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4Er/2387/2015 zo dňa 18.9.2018 o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie povinného v 2. rade v obdobnom prípade, potvrdené uznesením Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 43CoE/63/2019 zo dňa 13.3.2019. Exekučný súd dospel k záveru, že vzhľadom na skutkovú a právnu odišnosť - skutočnosť vydania rozsudku sp. zn. 5T/159/2017 Okresného súdu Zvolen nejde o prekážku právoplatne rozsúdenej veci, avšak tak okresný ako aj krajský súd vo svojich rozhodnutiach vyslovili právny názor, ktorý je exekučný súd povinný rešpektovať.

12. „Pokiaľ ide o podanie obžaloby na povinného 1., ktorý ako dôvod na zastavenie exekúcie označil povinný 2., odvolací súd uvádza, že tento nie je sám osebe zákonným dôvodom na zastavenie exekúcie. Ani prípadné rozhodnutie o vine obvineného (povinného 1.) za spáchaný trestný čin, nespôsobuje automaticky neprípustnosť exekúcie bez preukázania vzájomných súvislostí. Takéto rozhodnutie by mohlo byť dôvodom aj na podanie žaloby o obnove konania (§ 397 a nasl. CSP), pričom tak, ako správne uviedol okresný súd, prípadná zmena pôvodného rozsudku v základnom konaní v prospech povinného 2. by zakladala dôvod exekučného súdu postupovať v intenciách § 57 ods. 1 Exekučného poriadku.“ (Krajský súd v Banskej Bystrici v uznesení sp. zn. 43CoE/63/2019 zo dňa 13.3.2019)

13. Povinný 2. vo svojom návrhu argumentuje ustanovením § 193 tretia veta zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, podľa ktorého je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutí o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

14. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany a intervencii sa nepoužijú.

15. Citované ustanovenie o vzťahu Exekučného a Civilného sporového poriadku stanovuje princíp subsidiarity Exekučného poriadku, t. j. Exekučný poriadok ako „lex specialis“ má prednosť pred Civilným sporovým poriadkom ako „lex generalis“, pokiaľ upravuje problematiku odlišne. Exekučné konanie je svojou povahou konaním vykonávacím, pričom medzi ťažiskové ustanovenia patria § 45 Exekučný titul a nasl. ako aj ustanovenia o exekučnom konaní - § 50 a nasl. upravujúce samotné exekučné konanie. Exekučný súd je viazaný predovšetkým exekučným titulom, ktorým je v tomto prípade právoplatný a vykonateľný rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 13C/41/2014-83 zo dňa 7.5.2015. Každý exekučný titul sa vyznačuje formálnou i materiálnou právoplatnosťou. Formálna právoplatnosť vykonávaného rozhodnutia znamená, že rozhodnutie už nie je preskúmateľné riadnymi opravnými prostriedkami, resp. že žiadne opravné prostriedky už nemajú odkladný účinok. Materiálna právoplatnosť rozhodnutia vyjadruje, že medzi účastníkmi, na ktorých sa právoplatnosť vzťahuje, sa nastolil kvalitatívne nový právny vzťah v podobe judikovaného nároku, o ktorom nemožno znova konať a ktorý je záväzný

medzi účastníkmi a voči všetkým orgánom. Odvolávanie sa povinného na ustanovenie § 193 Civilného sporového poriadku neobstojí, nakoľko v exekučnom konaní je súd viazaný výrokom exekučného titulu o plnení peňažnej, resp. inej povinnosti alebo iného vynútiteľného plnenia, ktoré v exekúcii vymáha od povinného subjektu súdny exekútor. Všeobecný civilný súd rozhoduje v zmysle citovaného ustanovenia § 193 v súvislosti so spáchanými trestnými činmi o náhrade škody, v prípadoch, keď poškodeného odkázal trestný súd s nárokom na náhradu škody na civilný proces, tak, ako odkázal aj vo výrokovej časti poškodeného (oprávneného) v samotnom rozsudku sp. zn. 5T/159/2017, ktorý predložil povinný 2., s nárokom na náhradu škody na civilný proces. Znamená to, že do budúca sa peňažný dlh môže ešte navýšiť o spôsobenú škodu.

16. Povinný 2. vo svojom návrhu uvádza tvrdenie, že v danom prípade je výkon exekučného titulu v rozpore s verejným poriadkom resp. dobrými mravmi, t. j. nepísanými pravidlami, spoločenskými normami a odvoláva sa podporne na § 50 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní a iné, taktiež argumentuje rozhodnutím Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24CoE/37/2014 o zastavení exekúcie v obdobnom prípade.

17. Právny úkon sa prieči dobrým mravom, ak sa jeho obsah (bez ohľadu na zmluvnú voľnosť tento obsah stanoví, na to, kto rozpor s dobrými mravmi zaviniť, a na to, či druhá strana pri vzniku zmluvy bola v dobrej viere) ocitne v rozpore so všeobecne uznávanou mienkou, ktorá vo vzájomných vzťahoch medzi ľuďmi určuje, aký má byť obsah ich správania, aby bolo v súlade so základnými zásadami mravného poriadku demokratickej spoločnosti. Dobré mravy netvoria spoločenský normatívny systém, ale sú skôr merítkom etického hodnotenia konkrétnych situácií zodpovedajúcim všeobecne uznávaným pravidlám slušnosti, poctivého správania a pod. Dobré mravy sú vykladané ako súhrn spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, ktoré v historickom vývoji osvedčujú istú nemennosť, vystihujú podstatné historické tendencie, sú zdieľané rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu noriem základných. (01.02.2011, Najprávo slovník - D)

18. "Postup súdu podľa § 3 ods. 1 OZ má miesto len vo výnimočných situáciách, kedy k výkonu práva založeného zákonom dochádza z iných dôvodov, ako je dosiahnutie hospodárskych cieľov či uspokojenie iných potrieb, keď hlavnou alebo aspoň prevažujúcou motiváciou je úmysel poškodiť či znevýhodniť povinnú osobu (tzv. šikanózný výkon práva), prípadne keď je zrejmé, že výkon práva vedie k neprijateľným dôsledkom prejavujúcim sa ako vo vzťahu medzi účastníkmi, tak na postavení niektorého z nich navonok. Korektív dobrých mravov však nesmie byť na ujmu princípu právnej istoty a nesmie neprimerane oslabovať subjektívne práva účastníkov vyplývajúce z právnych noriem." (rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 20. apríla 2004, sp. zn. 32 Odo 1047/2003)

19. „Znakom právneho štátu je princíp zákazu denegatio iustitiae, ktorý vyplýva aj z princípu práva na spravodlivý proces (čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd.) Princíp zákazu denegatio iustitiae potrebné aplikovať aj vo vykonávanom - exekučnom konaní. Vychádzajúc z tohto základného princípu výkonu spravodlivosti, v rozpore s ním by bol taký výklad zákona, ktorý by znemožňoval presadiť nárok garantovaný hmotným právom prostredníctvom oprávnených orgánov.“

20. Z definície dobrých mravov v bode 19. ako aj ich použitia v súdnej praxi podľa bodu 20. tohto uznesenia vyplýva, že odôvodňovať rozhodnutie súdu nepísanými spoločenskými pravidlami prichádza do úvahy len vo výnimočných prípadoch, keď je zrejmé, že výkon práva vedie k neprijateľným dôsledkom prejavujúcim sa na postavení niektorého z účastníkov. Pri tom je potrebné mať na zreteli, aby korektív dobrých mravov nebol na ujmu princípu právnej istoty a aby neoslaboval neprimerane práva účastníkov vyplývajúce z právnych noriem. V danom prípade existuje právoplatný a vykonateľný exekučný titul ako aj riadny zákonný postup (riadne a mimoriadne opravné prostriedky) na jeho zmenu, povinný už v minulosti bol exekučným súdom na zákonný postup zmeny rozsudku sp. zn. 13C/41/2014 Okresného súdu Banská Bystrica odkázaný. V danej situácii sa povinný 2. cíti byť obeťou povinnej 1., hoci využil spoločne s ňou nadštandardné služby kúpeľov bez zaplatenia a odmieta svoj diel finančnej zodpovednosti. Dožadovanie sa použitia dobrých mravov v danej situácii bezprecedentne zasahuje do práv veriteľa, ktorý disponuje vykonateľným exekučným titulom a zastavenie exekúcie by de facto znamenalo zo strany exekučného súdu odmietnutie spravodlivosti - denegatio iustitiae vo vzťahu k poškodenému veriteľovi (oprávnenému) a znemožnilo by oprávnenému uplatniť svoj nárok garantovaný právom (bod 19. uznesenia). Povinný 2. v predložennom rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/59/2017 nebol označený ako poškodený z trestného činu podvodu, ktorého sa dopustila povinná 1.,

ako poškodený je označený jedine oprávnený v danej exekúcii. Z tohto dôvodu porovnávanie s prípadom sp. zn. 24CoE/37/2014, kedy Krajský súd v Trnave potvrdil rozhodnutie okresného súdu o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a jej zastavení z dôvodu, že jeden poškodený zo spáchaného trestného činu vymáha škodu od druhého poškodeného z toho istého trestného činu, nie je namieste. Pokiaľ má povinný 2. voči povinnej 1. iné peňažné pohľadávky spôsobilé na započítanie, nič mu nebráni, aby si ich do budúcnosti voči nej započítal.

21. Návrh povinného na zastavenie exekúcie nie je relevantný, nakoľko povinný neuviedol žiadny konkrétny právny dôvod, ktorý by bol spôsobilý vyvolať zastavenie exekučného konania. Exekučný súd už nijakým spôsobom nemôže zasahovať do konania, ktoré predchádzalo vzniku exekučného titulu. Konanie o návrhu na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom. Povinný mal možnosť brániť sa po doručení predmetného rozhodnutia podaním riadneho resp. mimoriadneho opravného prostriedku. Povinný neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by zakladali dôvod pre zastavenie exekúcie v zmysle § 61k ods. 1 písm. abd Exekučného poriadku a ani mu nebol známy žiadny dôvod uvedený v § 61k ods. 1 písm. abd Exekučného poriadku, pre ktorý by mala byť exekúcia zastavená. Povinný taktiež neuviedol žiadne ďalšie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré by spôsobili zánik vymáhaného nároku, alebo by bránili jeho vymáhateľnosti, alebo iné dôvody, pre ktoré by mala byť exekúcia neprípustná. Skutočnosťou naďalej zostáva, že exekúcia sa vedie na podklade spôsobilého exekučného titulu. Povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, preto oprávnený v súlade so zákonom podal návrh na vykonanie exekúcie.

22. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že v zmysle predloženého návrhu na zastavenie exekúcie nie je naplnený žiadny z dôvodov na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku a návrh povinného na zastavenie exekúcie v súlade s § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol. Súd upozorňuje povinného 2., že vzhľadom na koncentračnú zásadu obsiahnutú v ustanovení § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, v zmysle ktorej musia byť v návrhu na zastavenie uvedené všetky skutočnosti, ktoré môže povinný uplatniť v lehote 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, budú ďalšie totožné návrhy na zastavenie zamietnuté ako oneskorené.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.